

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Nicodemi Frischlini Rebecca

Frischlin, Nicodemus

Altorfii, 1611

Actvs II. scena IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-138617](#)

Neg_z ad cervos & què cursim procurram, ut confi-
ciam manu.

SY. Cave sis ne me attingas scelus, CH. quid? te-
tigine? num dolet?

SY. Ofacinus indignum? IS. Geminabit, nisi ca-
ves. SY. Hei misero mihi?

IS. Quid clamitas? abi hinc. SY. Dispeream, nisi
ego isthanc injuriam

Nobis illatam, ad judices deferam. IS. imò mihi
gratias

Debes, quod tam leniter actum est tecum, nec u-
ti promeritus es.

SY. Eo hinc. IS. Si dudum iisses, non hic vapulaſ-
ses carnifex.

Sed quid nunc agimus? cur non imus? sequimini
me hac rusticī.

ACTVS II. SCENA IV.

Syrus.

DEVUM immortale, qua huic venatoris est
Iniquitas? injuria in hos innoxios
Et immerentes agricolas? Itan homines
Fecundum ritu tractare istis Satyris licet?
Quasi verò miseri in hoc nati sint rusticī,
Venaticos ut alant canes: quibus domi,
Quod ipsi edant, nihil est. Nam liberos fame

Experi-

v, ut confi-
I. quid? te.
bit, nisca.
beream, nisi
S. imò mihi
cum, ne cu-
ic vapulas-
sequimini
IV.
natoriū est
rios
nes
dicit?
stici,
i,
os fame
Expert

Experiuntur non raro contabescere.
Quæ verò miseria est, tot flagra affici?
Sic vapulare? Sic ad quemvis auticum
Nutum intremiscere, nec contrà audere plicere?
Emortuum ego me mavelim letho malo;
Quam non illi dem hodiè insidias Chamō:
Qui me tam indignus immeritum habuit modū.
Sed interea domum rursus concessero,
Dum illi à venatione sese hac recipient.

ACTVS II. SCENA V.

Abrahamus, Isacus.

REm omnem tibi demonstravi intus ordine.
Minus si tenes, volo percipias denuò.
IS. Commemini omnia pater: nempe uxorē mihi
Daturum te aiebas. AB. Recte, fili Isace,
Nam ea nunc gratia produxi te foras,
Tecum ut loquar ea de re familiarium.
IS. Ausculo, quid velū me hic amplius pater.
AB. Evidet hunc videre sepius optavi diem,
Cum ex te esset aliquis, qui te appellaret patrem:
Et ad quem terrā huīus cederet hereditas:
Quandoquidem divina ad te, & posteros tuos
Pertinet, exclusis fratribus promissio.
Sed haec tamen ut voti huīus fierem particeps,
Nunquam sese obſulit sperata occasio.

C

Nunc.